

The Beurei Hatefila Institute 75-26 182nd Street Flushing, New York 11366 (718) 747-0100

On Line Class On Tefila-Participating In תפלה בציבור

Lesson 2- Defining Jewish Prayer-2

The Seven Forms Of Jewish Prayer

- A. Spontaneous Prayer;
- B. תפלה בעת צרה-Prayer In Times Of Difficulty;
- C. Non-Verbal Acts Of Prayer;
- D. Vows;
- E. The Torah Reading.
- F. Shemonah Esrei;
- G. Personal Prayer;

Lesson Two-Defining Jewish Prayer-2

The Fixed Prayers-שמונה עשרה, The Prayer Of 18 (19) Benedictions

Source 1

רמב״ם –הלכות תפלה פרק א׳, הלכה ד׳–כיון שגלו ישראל בימי נבוכדנצר הרשע נתערבו בפרס ויון ושאר האומות ונולדו להם בנים בארצות הגוים ואותן הבנים נתבלבלו שפתם והיתה שפת כל אחד ואחד מעורבת מלשונות הרבה וכיון שהיה מדבר אינו יכול לדבר כל צורכו בלשון אחת אלא בשיבוש שנאמר ובניהם חצי מדבר אשדודית וגו' ואינם מכירים לדבר יהודית וכלשון עם ועם ומפני זה כשהיה אחד מהן מתפלל תקצר לשונו לשאול חפציו או להגיד שבח הקדוש ברוך הוא בלשון הקדש עד שיערבו עמה לשונות אחרות, וכיון שראה עזרא ובית דינו כך עמדו ותקנו להם שמנה עשרה ברכות על הסדר, שלש ראשונות שבח לה׳ ושלש אחרונות הודיה, ואמצעיות יש בהן שאלת כל הדברים שהן כמו אבות לכל חפצי איש ואיש ולצרכי הציבור כולן, כדי שיהיו ערוכות בפי הכל וילמדו אותן ותהיה תפלת אלו העלגים תפלה שלימה כתפלת בעלי הלשון הצחה, ומפני ענין זה תקנו כל הברכות והתפלות מסודרות בפי כל ישראל כדי שיהא ענין כל ברכה ערוך בפי העלג.

Translation: After the Jews were forced into exile by Nebechednezzer the evil one (destruction of first Temple), Jews mingle with the Persians and Greeks and other nations and they gave birth to children in the Nations of the non-Jews. These children found that their spoken language was a combination of many spoken languages. When they would speak, they could not express their whole thought in one language except as a mixture of languages as we learn in Nehemia chapter 13 verse 24: and their children speak half Ashdodite and they did not know how to speak Hebrew. They speak the language of each nation. Therefore when one of them wishes to pray he runs short of Hebrew words with which to ask his needs or to praise G-d in Hebrew and ends up mixing words from other languages. When Ezra and his court noticed this issue, they authored the 18 blessings (shmona esrei) in order; the first three blessings that contain praise of G-d; the last three blessings that contain thanks to G-d; and the middle ones that contain requests for prsonal needs and communal needs. By establishing the text of the blessings, everyone said the blessings in the same order. As a result, they will study the blessings. The prayers of those who might stammer becomes a complete prayer like the prayer of those who have a strong command of the Hebrew language. And for this reason, they authored all the blessings and prayers so that the blessings and the prayers would be the same text for all so that each blessing would be said correctly even by those who stammer.

Source 2

ברכות דף לד' עמ' א'–אמר רב יהודה: לעולם אל ישאל אדם צרכיו לא בשלש ראשונות, ולא בשלש אחרונות, אלא באמצעיות. דאמר רבי חנינא: ראשונות, דומה לעבד שמסדר שבח לפני רבו. אמצעיות, דומה לעבד שמבקש פרס מרבו. אחרונות, דומה לעבד שקבל פרס מרבו ונפטר והולך לו.

Translation: Rabbi Yehuda said: a person should not make a request for his personal needs while reciting the first three Brachos of Shemona Esrei, and not while reciting the last three Brachos but he can make

personal requests while saying the middle Brachos. This is in accordance with what Rav Chanina said: The first Brachos of Shemona Esrei are similar to a servant who is preparing the praise he plans to say to his master; the middle blessings are similar to a servant who is asking for a reward from his master; the last blessings are similar to a servant who received his reward from his master and is taking leave from him.

Source 3

סידור רבינו שלמה ב"ר שמשון מגרמייזא—(לה) תפלת שמונה עשרה—וברכה ראשונה מתחיל בברוך ומסיים בברוך. ושוחה בה תחילה וסוף, שדומה לאדם שנכנס לפני המלך ומשתחווה בכניסתו, כשמתחיל לדבר דבריו עוד משתחוה. ומודים תחלה וסוף, לפי שמודים הוא אחר עבודה, ועבד שעבד לרבו ונפטר ממנו משתחווה לו, ומודים הוא לשון השתחווה, וישתחוו למלך (דברי הימים ב', כד', יז') ומודינא למלכא. ואחר שמשתחווה אומר לו רבו לך לשלום, ולכך סמוך למודים ברכת שלום.

Translation: The first Bracha of Shemona Esrei begins with the word 'Baruch'' and ends with a line that begins with the word 'Baruch''. We bow in the beginning and at the end of the Bracha. We conduct ourselves in this matter so as to resemble a person who enters before a king and who bows upon entering. When he begins to speak, he bows again. We bow in the beginning and the end of the Bracha of Modim because the Bracha of Modim follows the Bracha of Avodah. A servant who has completed his work and takes leave bows. The word 'Modim' means to bow as in the verse: (Chronicles 2, 24, 17) and they bowed to the king. After he bows his master says to him go in peace. In a similar manner, we recite the Bracha of peace just after the Bracha of Modim.

Source 4

אנציקלופדיה תלמודית כרך ח, [הודאה (הודיה)] מור שצה–ויש שפירשו מודים משתחוים (footnote 39), שכן על הכתוב ואשתחוה אל המלך, התרגום הוא: ומודינא למלכא (footnote 40).

Translation: Some define the word Modim as bowing based on the verse (Shmuel 2, 16, 4): and I will bow to the King. The word bow is translated by Onkelos as Oo'Modina L'Malka (I will bow to the King).

Source 5

אנציקלופדיה תלמודית הערות כרך ח, [הודאה (הודיה)] מור שצה Footnote 39. אבודרהם שם (סדר שחרית של חול) בשם הירחי, ע"פ המנהיג סי' נ, ועי' להלן: הכריעה.

Translation: See the Avudrohom in his Seder Shacharis Shel Chol in teh name of the Even Ha'Yarchei (Sefer Hamanhig Siman 50).

Source 6

אנציקלופדיה תלמודית הערות כרך ח, [הודאה (הודיה)] מור שצה Footnote 40. אבודרהם שם. ולא נמצא פסוק זה במקרא, ונ' שנתכוין לשמואל ב', מז', ד': השתחויתי, ותרגומו: מודינא.

Translation: The Avudrohom, ibid. The verse quoted by the Avudrohom is not found in Tanach. It appears that he meant to cite Shmuel 2, 16, 4 where Ankelos translates the word: Hishtachavisa (I will bow) into teh Aramaic word: Modina (a form of the word Modim).

Source 7

Translation: Then said the king to Ziba, Behold, all that belonged to Mephibosheth is yours. And Ziba said, I humbly bow to you that I may find grace in your sight, my lord, O king.

Source 8

Consider also the following line in עלינו לשבח:

ואנחנו כורעים ומשתחוים ומודים, לפני מלך מלכי המלכים, הקדוש ברוך הוא.

Source 9

משנה מסכת תמיד פרק ה' משנה ו'– הגיעו בין האולם ולמזבח נמל אחד את המגרפה וזורקה בין האולם ולמזבח, אין אדם שומע קול חברו בירושלים מקול המגרפה. ושלשה דברים היתה משמשת: כהן ששומע את קולה יודע שאחיו הכהנים נכנסים להשתחוות והוא רץ ובא; ובן לוי שהוא שומע את קולה יודע שאחיו הלוים נכנסים לדבר בשיר והוא רץ ובא; וראש המעמד היה מעמיד את הממאים בשער המזרח.

Translation: When the Kohanim arrived in the area between the Porch and the altar one of them took the tympanum and hurled it between the Porch and the altar. In Jerusalem no man could hear the voice of his fellow because of the loud noise of the tympanum. The hurling of the tympanum served three purposes; a Kohain hearing the sound knew that his fellow Kohanim had entered in order to prostrate themselves and so he ran to join them. When a Levite heard the sound, he knew that his fellow Levites had entered to sing and so he ran in as well. The chief of the Ma'Amad on hearing the sound of it made the ritually unclean members of the shift stand by the East gate.

Source 10

Source 11

משנה מסכת תמיד פרק ו' משנה א'-החלו עולים במעלות האולם; מי שזכו בדישון מזבח הפנימי והמנורה היו מקדימין לפניהם. מי שזכה בדישון מזבח הפנימי נכנס ונמל את המני והשתחוה ויצא. מי שזכה בדישון המנורה נכנס ומצא שתי נרות מזרחיים דולקין מדשן אתהמזרחי ומניח את המערבי. דולק שממנו היה מדליק את המנורה בין הערבים מצאו שכבה מדשנו ומדליקו ממזבח העולה נמל את הכוז ממעלה שניה והשתחוה ויצא.

Translation: The Kohanim that had gained the privilege to bear the ladle of incense and the firepan of glowing cinders then began to ascend the steps of the porch. The Kohain who had been assigned the privilege to to clear away the ashes from the inner altar and to snuff and to trim the candlestick went first. The Kohain that had gained the privilege to clear the inner altar of ashes entered and took the basket of ashes and prostrated himself and went out of the sanctuary. The Kohain who had gained the privilege to snuff

and trim the candlestick cane in, and if he found the two easternmost lights still burning he snuffed and trimmed the outer easterly end one and left the one on the west of it alight for with its flame, he lit the candlestick before sunset. If he found it extinguished as well, he snuffed and trimmed it and then rekindled it from the fire upon the outer altar for burnt offerings. Then he took up the oil jar from the second step before the candlestick and prostrated himself and went out from the sanctuary.

Source 12

ויצא – שעתה נגמרה מצותו. - עובדיה מברמנורא מסכת תמיד פרק ו' משנה א'-והשתחוה ויצא – שעתה נגמרה מצותו. - Translation: At that point his assignment was completed.

Source 13

כסף משנה הלכות תפילה ונשיאת כפים פרק מ' הלכה ד'– ואינם שוחחין אלא כדי שלא יראו ככופרים ולזה די שישחו ראשם מעם ומי ששוחה יותר מדאי מיחזי כיוהרא.

Translation: The reason to bow when the prayer leader recites the word: Modim is to not appear as if he is denying what the prayer leader is saying. For this purpose it is enough to bow a little. Someone who bows down too much appears to be arrogant.

Personal Requests within שמונה, עשרה

Source 14

תלמוד בבלי מסכת ברכות דף ד' עמ' ב'–והא אמר רבי יוחנן, בתחלה אומר: (תהלים נ"א) ה' שפתי תפתח, ולבסוף הוא אומר: (תהלים י"מ) יהיו לרצון אמרי פי!

Translation: Did not Rav Yochonon say that Shemona Esrei must begin with the verse: Hashem Sifasei Tiftach and end with the verse: Yihiyu L'Ratzon Imrei Phi.

Source 15

ברכות דף לד' עמ' א'–אמר רב יהודה: לעולם אל ישאל אדם צרכיו לא בשלש ראשונות, ולא בשלש אחרונות, אלא באמצעיות. דאמר רבי חנינא: ראשונות, דומה לעבד שמסדר שבח לפני רבו. אמצעיות, דומה לעבד שמבקש פרס מרבו. אחרונות, דומה לעבד שקבל פרס מרבו ונפמר והולך לו.

Translation: Rabbi Yehuda said: a person should not make a request for his personal needs while reciting the first three Brachos of Shemona Esrei and not while reciting the last three Brachos but he can make personal requests while saying the middle Brachos. This is in accordance with what Rav Chanina said: The first Brachos of Shemona Esrei are similar to a servant who is preparing the praise he plans to say to his master; the middle blessings are similar to a servant who is asking for a reward from his master; and the last blessings are similar to a servant who received his reward from his master and is taking leave from him.

Source 16

תלמוד בבלי מסכת עבודה זרה דף ח' עמ' א'–אמר רב יהודה בריה דרב שמואל בר שילת משמיה דרב, אף על פי שאמרו: שואל אדם צרכיו בשומע תפלה, אבל אם בא לומר בסוף כל ברכה וברכה מעין כל ברכה וברכה – אומר. א"ר חייא בר אשי אמר רב, אף על פי שאמרו: שואל אדם צרכיו בשומע תפלה, אם יש לו חולה בתוך ביתו – אומר בברכת חולים,

ואם צריך לפרנסה – אומר בברכת השנים. אמר ר' יהושע בן לוי, אף על פי שאמרו: שואל אדם צרכיו בשומע תפלה, אבל אם בא לומר אחר תפלתו, אפילו כסדר יוה"כ – אומר.

Translation: Said Rav Judah the son of Samuel son of Shilath in the name of Rav: Even though it was said that one should pray for his private needs only at Who hearkens to prayer,' nevertheless, if he is disposed to supplement any of the Brachos with personal supplications relevant to the subject of each particular Bracha, he may do so. So also said Rav Hiyya son of Ashi in the name of Rav: Even though it has been said that one should pray for his own needs only at Who hearkens to prayer', still if, for example, one has a sick person at home, he may offer an extempore prayer at the Bracha of the sick for the sick; or if he has financial difficulties, he may offer his own prayer in connection with the Bracha for prosperous years. Rav Joshua son of Levi said: Though it has been decided that private prayers for personal needs only may be inserted in the Bracha of Who hearkens to prayer', yet if one wishes to offer his supplications after Shemona Esrei, to the extent of the reciting the entire Day of Atonement Service, he may do so.